

jo ikke Lovens Betingelse for at faa Støtte. Lovens Betingelse for, at private Skoler kan faa Støtte af Statskassen, er den, at de omfatter den skolepligtige Alder, hvad disse Skoler jo ikke gør, men der maa alligevel siges at være noget skævt i, at de Børn, der gaar i dem, bliver undervist uden Tilskud fra det offentlige Side, medens der gives Understøttelse til Undervisning af alle andre Børn, dels i den offentlige Skole, som jo betales af Kommune og Stát i Forening, dels i de private Skoler. Men da disse Skoler ikke opfylder Betingelserne, har man fra Ministeriets Side ikke ment, at der kunde tilkomme dem et Beløb af samme Størrelse som det, de private Skoler, som ikke er eksamensberettigede, faar, men man ønsker at give dem en Trediedel af det almindelige Tilskud for at hjælpe dem over de økonomiske Vanskeligheder, de i høj Grad har, og som jeg vel ikke behøver at udmale, da enhver jo let kan tænke sig, hvori de bestaar. Det var oprindeligt — og dertil sigter en Skrivelse i Bilagene — Meningen fra den højtærede Ministers Side, at alle Underskoler i Landet, altsaa ikke blot Underskolerne i København, skulde have en saadan Understøttelse af disse 16 Kr. 50 Ø. Men her er vi ved et af de Tilfælde, hvor København har faaet en begunstiget Stilling. Det skyldes den Omstændighed, at der er sat det skarpe Skel mellem Underskolerne her og de Gymnasier, de er knyttede til. Da den danske Realskole, som jo ogsaa har en Underskole, faar en saa betydelig Understøttelse som i Aar 600 000 Kr., og da dette dog paa en Maade kommer hele den danske Realskole til gode, ikke blot de øvre Klasser, men ogsaa de underste Klasser, tror jeg, det kan forsvares at give disse Underskoler her i København denne noget begunstigede Stilling i Forhold til Underskolerne i det øvrige Land. Det kan jo saa maaske tages under Overvejelse senere, hvis Forholdene fører det med sig, at faa Ligeligheden genoprettet paa den Maade, at man gaar det Skridt videre, som det vil være at give ogsaa til Underskolerne ude paa Landet. Disse Underskoler omfatter 11 650 Børn over det hele Land, og hvis ogsaa disse skulde have haft Understøttelse nu, vilde Ændringsforslaget have lydt paa 200 000 Kr., men da Understøttelserne nu er blevet begrænset til Underskolerne i København, Frederiksberg og Gentofte, udgør Beløbet ikke mere end 85 000 Kr.

Jeg kommer dernæst til Ændringsforslag Nr. 536. Det vedrører Efterskolerne, som der er talt om saa mange Gange, og som jeg ikke skal komme dybere ind paa

her. Ændringsforslaget vedrører ikke Penge, men det vedrører Redaktionen af den Bestemmelse, hvorefter Understøttelse kan gives. Det hedder nu: „Tilskud til Etablering og Drift til Efterskoler eller anden af en Kommune eller private Skoleforeninger indrettet, uden Betaling ydet Fortsættelsesundervisning, der gives som Dagundervisning og ikke tager Sigte paa nogen af de bestaaende Eksaminer.“ Det foreslaas, at Ordene „gives som Dagundervisning og“ gaar ud. Disse Efterskoler har hidtil skullet have deres Undervisning om Dagen i Tiden mellem Kl. 2 og Kl. 7; det var en Betingelse for, at de kunde faa Understøttelse. Naar denne Ændring vedtages, vil de altsaa kunne undervise ikke blot om Dagen, men ogsaa nogle Timer om Aftenen. Den højtærede Minister har begrundet dette Ændringsforslag i Udvalget med, at det var hans Overbevisning, at denne Ændring vilde medføre, at disse Skoler vilde komme til at omfatte et større Tal af Danmarks unge, og det kan man kun hilse med Glæde. Dernæst er Ændringsforslaget ogsaa begrundet med, at en saadan Ændring er fuldkommen nødvendig af Hensyn til de sønderjydske Skoler, for der bruges i høj Grad Aftenen til Efterskoleundervisning, og det mente man, at man ikke let vilde kunne komme bort fra. Jeg vil anbefale denne Ændring. Det har ikke altid været saa let at opretholde Efterskolerne; det har nu mange Grunde. Det er heller ikke altid let at skaffe Lærere, som har paa een Gang Evne til at oplyse og tiltaler Ungdommen, saaledes at den gaar til disse Skoletimer med Glæde og, for at bruge et skriftmæssigt Udtryk, ikke sukkende.

Jeg skal endvidere nævne Ændringsforslag Nr. 557, Bilag Nr. 407. Det angaar et Beløb paa 5 000 Kr. til Professor Warmings Klinik. Det er i Virkeligheden ikke en forøget Understøttelse til Professor Warming, men et Beløb til lægekynig Assistance. Professor Warmings Klinik omfatter i høj Grad taleledende, og Professor Warming har paa dette Omraade en enestaaende Stilling; det er lykkedes ham dels ved Undervisning og dels ved Protesens Tilpasning at føre disse ganespaltede Mennesker forholdsvis langt frem i Retning af at kunne tale tydeligt og godt. Det er en stor Velgerning mod disse Mennesker, da man vist egentlig ikke siger for meget, naar man siger, de er Invalidere, hvis de ikke faar en saadan Hjælp. Nu er Professor Warming en aldrende Mand, og man har derfor ment, at det var rigtigt — det er ogsaa i Overensstemmelse med hans eget Ønske —, at han